

La Universitat

Inici > La UB > Doctors honoris causa > Honoris causa

Honoris causa

Josep Perarnau i Espelt

Josep Perarnau i Espelt (Avinyó, Bages, 1928) és un teòleg i historiador especialitzat en la història de la cultura catalana medieval, en particular en la recerca en fonts primàries d'origen català i en l'estudi de la producció intel·lectual vinculada als corrents teològics heterodoxos.

Va estudiar a Solsona i es va ordenar sacerdot a Barcelona. Va estudiar Teologia a la universitat de Salamanca, es va llicenciar a la Universitat Gregoriana de Roma, va continuar els estudis a la Universitat de Munic i es va doctorar amb una tesi sobre el Concili II del Vaticà a la Facultat de Teologia de Barcelona (1975). També es va llicenciar en Filosofia i Pedagogia a la Universitat de Barcelona, amb una tesi en

Filosofia sobre Felip Malla (1978), i en Geografia i Història (1980).

Ha estat professor de gramàtica al Seminari de Solsona (1953-1954), de Teologia i Filosofia als Seminaris de Sogorb-Castelló (1954-1968) i a la Facultat de Teologia de València (1968-1970). Des del 1968 és professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, on dirigeix el Seminari de Teologia als Països Catalans. També és professor, des del 1994, a l'Escola Superior d'Estudis Medievals i Franciscans de la Universitat Pontifícia Antonianum de Roma.

Perarnau ha publicat el catàleg *Els manuscrits lul·lians medievals de la Bayerische Staatsbibliothek de Munic*. Ha donat a conèixer un gran nombre d'obres catalanes desconegudes o inèdites, molt particularment de Ramon Llull, d'Arnau de Vilanova, de Francesc Eiximenis, de sant Vicent Ferrer i d'altres autors menys estudiats o oblidats.

És fundador de l'Associació de Teòlegs Catalans, del Centre Italià del Lul·lisme i de l'Aula Lul·liana de Barcelona, i ha estat president de l'Associació Catalana de Filosofia Medieval (1988-1990).

També és membre de l'Institut d'Estudis Catalans i censor, nomenat pel Vaticà, encarregat d'examinar el conjunt de l'obra lul·liana enviada a Roma. Ha rebut el Premi Crítica Serra d'Or (1993), el Premi Nacional de Patrimoni Cultural (1996), la Medalla Narcís Monturiol (1998) i el Premi als Estudis Filològics de València (2000).

Darrera actualització: 2009

Segueix-nos:

Membre de la

Reconeixement internacional de l'excel·lència

